

Amrita Koetiram

NIEUWS

- 9 -

DECEMBER 2006

Beste Vrienden,

Amma's programma in Nederland was voor velen weer een grote gebeurtenis die het leven van alledag boven de alledaagse werkelijkheid uittilt. Met Kerstmis staan we opnieuw voor zo'n gebeurtenis die ons, ook na ruim 2000 jaar, op dezelfde manier - boven het leven van alledag - kan verheffen. Bij zulke gebeurtenissen zijn we ons bewust van wie of wat we werkelijk zijn: eeuwig, liefdevol, licht, hoop, mededogen. Laten we die warme kwaliteiten van het hart levend houden in onszelf!

Wij danken iedereen die tijdens Amma's programma in Nederland heeft geholpen om 15 huizen bijeen te sparen. 15 huizen staat in dit geval gelijk aan € 15.000,- ! Dank u wel, u heeft onze stoutste hoop overtroffen!

Een van onze medewerkers stelde zich Amma's huizenproject voor als een rondreizend project dat een spoor van huizen achterlaat. Huizen die ontstaan, als Amma of haar monniken zijn gepasseerd, op plekken waar armoede heerst. En huizen die ontstaan uit hartelijke schenkingen, op plaatsen waar Amma is geweest ... Hij verwoordde zijn ervaringen in de Amrita Koetiram stand van dit jaar, als volgt:

Amrita Koetiram bezoekt de Maaspoort

Het wandelend en rondreizend huizenproject 'Amrita Koetiram' bezocht ook dit jaar, na talloze haltes op vele plaatsen in India, de Maaspoort in Nederland. Overal waar Amma haar blik laat rusten of haar voeten zet, als zachte bevruchting van de aarde, smelten de harten en rijzen er huisjes op voor onze minst bedeelde broeders en zusters.

Haar eerste boodschap is zichzelf; zij koestert allen, zorgt voor iedereen, geeft ... dag en nacht. In navolging van haar geven vele mensen zorg en liefde door, als ware het een heldere kristalvorm, die van hand tot hand gaat. In Amma's spoor kwam Amrita Koetiram ook naar Nederland.

In de vorm van een banier van 5 meter hoog waarop de afbeelding van een tsunami-huis te zien is en nog meer huizen en dorpen ... boodschappers van nieuw leven ... nieuwe hoop.

Voor het drukken van het spandoek werd Martijn gevraagd, een zakenman met een groot reclamebureau in Antwerpen. Hij had nog nooit van Amma gehoord. "Waarover gaat dit?", vroeg hij. "En alles gaat rechtstreeks naar de armsten?"

We kregen geen rekening. Zo hadden we ons eerste huisje al bijna bijeen, nog voor het programma begonnen was - zonder er ook maar naar te vragen.

Zo zoekt alles zijn weg volgens zijn eigenheid en begeestering.

Zo werd de stand door de warme inzet van vele mensen opgebouwd.

Zo bouwden vlijtige handen een muur met Amrita-bakstenen (in karton!)

Zo werd er informatie gegeven aan de bezoekers.

Zo groeide er in drie dagen een dorpje van 15 huisjes.

Er was dan ook veel dankbaarheid jegens al diegenen die zo nieuwe hoop gaven aan hen die er het meeste nood aan hebben.

Gedurende het komende jaar bouwen wij verder!

Dus als u nog iemand blij wilt maken met een kerstcadeautje ... Wij hopen natuurlijk op uw blijvende steun om het spoor van Amrita Koetiram huizen alsmaar langer en breder te maken.

Ooit zijn we begonnen, met een groepje van misschien 15 mensen, om maandelijks een kleine storting te doen voor Amma's huizenbouwproject. En nu, nog geen 10 jaar verder, werpt het sneeuwbaaleffect steeds meer vruchten af. Daarom: zeg het gerust voort.

Amma heeft begin 2005 toegezegd om 6200 huizen te bouwen voor de slachtoffers van de tsunami. In september 2006 waren er hiervan 4000 gereed. Amma's huizenbouwproject werkt!

In de volgende 3 nieuwsbrieven, die u van ons toegestuurd krijgt, stellen we u één van de grotere projecten van Amrita Koetiram voor. Dit bouwproject bevindt zich in Poona, een grote stad aan de Westkust van India. In 2002 is een monnik van Amma daar met het bouwproject begonnen en er wordt nog steeds gewerkt aan degelijke huisvesting en een beter leven voor 10.000 sloppenwijkbewoners.

In drie delen wordt u in woord en beeld geïnformeerd over dit project in Poona.

Deel 1 is een soort inleiding met feiten en achtergrond over de betreffende wijk.

In Deel 2 komen de bewoners zelf in beeld.

Deel 3 zal vooral gaan over de vele internationale vrijwilligers die, met een jaarlijks terugkerende groep Japanse studenten voorop, menig steentje aan de bouw in Poona hebben bijgedragen.

Al wie bijdraagt kan de nieuwsbrief ontvangen, laat het ons gerust weten (bv per e-mail).

Voor vragen en meer informatie kunt u contact opnemen met: Krishna van Lierde - Tel: 00 32 (0) 477 28 52 88

Vrienden van Amma

Broekstraat 6

9140 Tielrode

België

E-mail: vriendenvanamma@pandora.be

www.vriendenvanamma.be

Bankrek: 083-2954139-07

Voor Nederland:

Stichting Vrienden van Amma Nederland

Nuenveld 26

5258 PD Berlicum

Tel: 073-503 32 91

E-mail: dirk.overlaet@gmail.com

www.amma.nl

Giro: 427 27 72 o.v.v. Amrita Koetiram

tnv Stichting Vrienden van Amma Nederland

te Lelystad

Amrita Koetiram

Ajanta Nagar Sloppenwijkrenovatie: Ware Transformatie

De Ajanta Nagar sloppenwijkrenovatie in Poona is één van de grootste huizenprojecten van de Mata Amritanandamayi Math tot nu toe. Het begon in 1999 toen Amma een bezoek bracht aan de wijk en van de voorzitter van het Pimpri Chinchwad stadsbestuur het verzoek kreeg, om te helpen met de renovatie van deze sloppenwijk. Hij had gehoord van het succesvolle project in Hyderabad (zie www.vriendenvanamma.be) en zag alleen een kans van slagen als Amma zou instemmen om te helpen. In 2002 kreeg de *MA Math van de overheid toestemming om aan het project te beginnen. Het project omvatte:

- de volledige vernietiging van een sloppenwijk van bijna 4 ha,
- de tijdelijke verhuizing van meer dan 1.700 families
- de bouw van 28 flatgebouwen met twee of vier verdiepingen.

Het werk werd uitgevoerd in samenwerking met de lokale en centrale regering via het Pimpri Chinchwad stadsbestuur.

Een klein stukje van de Ajanta Nagar sloppenwijk.

De renovatie werd verdeeld in drie fasen die begin 2004 duidelijk zichtbaar waren op de werf. Aan de westelijke zijde van de werf stonden meer dan 1.000 vervallen barakken die nog door de meeste sloppenwijkbewoners bewoond werden. Aan de noordelijke zijde waren er 600 barakken opgetrokken uit aluminium, dit waren de tijdelijke huizen van de bewoners wiens krotten al met de grond gelijk gemaakt waren om plaats te maken voor de eerste fase van de nieuwbouw.

Aan de oostelijke zijde verrezen in een hoog tempo 10 rijen appartementsblokken - de eerste fase - verre van voltooid. Deze eerste fase zou in mei 2004 voltooid worden en 688 families van nieuwe huizen voorzien. De tweede fase van 562 huizen zou het jaar nadien voltooid worden. En de derde fase van 496 huizen zal eind 2006 afgewerkt worden.

"Dit is één van de grootste huizenprojecten binnen Amrita Koetiram," zegt * Swami Vidyamritananda, het hoofd van de *ashram in Poona en de projectcoördinator van de sloppenwijkrenovatie. "In vier jaar tijd zullen we 1.746 huizen bouwen. De nieuw gebouwde buurt zal bestaan uit 28 appartementsblokken die aan bijna 10.000 mensen onderdak zullen bieden. De totale kost van het project bedraagt € 300.000.

"De huizen zijn aardbevingsbestendig en vervaardigd van de beste materialen. Elke flat is ongeveer 25 m² groot en heeft een eigen keuken en badkamer. Een individuele flat kost ongeveer € 1300,-. De eerste 20 jaar betalen de bewoners een huur van € 1.50. Naast het appartementsblok zal er ruimte zijn voor kantoren en winkels waar de bewoners hun handel kunnen opstarten. Als het project voltooid is zal de lokale overheid een stuk grond schenken aan de MA Math om enkele gemeenschapsvoorzieningen zoals een medische hulppost te bouwen."

Om te garanderen dat de arme bewoners hun flats niet verkopen om snel geld te verdienen, werden maatregelen genomen die het onmogelijk maken om ze vóór een periode van 20 jaar van de hand te doen. *"We denken dat ze daarna gehecht zullen zijn aan hun huis!"* zegt Swami Vidyamritananda. *"Ze geloven nog steeds niet dat de nieuwe huizen voltooid zullen worden, maar we zullen erin slagen!"*

Decennia lang vormden sloppenwijkrenovaties een belangrijke vorm van inkomsten voor sommige minder eerlijke politici en aannemers in India. Veel van dergelijke gefinancierde projecten mislukken en blijven jarenlang half afgewerkt. Vlak achter de ashram in Poona werden bijvoorbeeld enkele rijen tijdelijke huizen voor sloppenwijkbewoners gebouwd met de belofte dat er nieuwe huizen zouden komen. Sinds die belofte - acht jaar geleden - is er weinig gebeurd.

Andere typische problemen met sloppenwijkrenovaties zijn gebrek aan vakmanschap en het gebruik van minderwaardige materialen, zoals slecht cement. Het komt ook redelijk vaak voor dat sloppenwijkbewoners verdreven worden met de belofte tot renovatie, maar dat de nieuwe huizen vervolgens aan andere mensen gegeven of verhuurd worden tegen overdreven hoge prijzen.

De jonge man in het overgangshuis lijkt verlegen en antwoordt niet als we hem vragen of hij gelukkig is over het renovatieproject. Na wat aandringen zegt hij: *"Ik hoop dat het project afgewerkt wordt; pas dan zal ik kunnen zeggen of ik gelukkig ben of niet."* De mensen zijn ongerust.

"Er werd vaak met deze mensen gesold."

* MA Math= stichting die onder leiding van Amma charitatieve projecten voor noodlijdenden opzet

* swami = monnik in hindoetraditie

* ashram = religieuze gemeenschap, klooster in hindoetraditie

"Er werd vaak met deze mensen gesold en ze hebben zoveel politici met grote beloftes zien komen," zegt één van de *brahmachari's die op de werf werkt. "Ze willen ons eerst het werk zien voltooien."

"Deze sloppenwijken werden door lokale politici gebruikt om stemmen te ronselen," verklaart de brahmachari die verantwoordelijk is voor Amrita Koetiram. "1.700 huizen betekent min of meer 10.000 kiezers. Elke politicus kan hier binnenspringen en met de leiders praten en hen iets beloven of wat geld geven. De lokale partijleider zorgt er dan voor dat iedereen in deze sloppenwijk voor hem stemt. Lokale politici hebben er dus geen belang bij om sloppenwijken te renoveren. Ze hebben er belang bij om de sloppenwijken te laten zoals ze zijn. En je ziet het aan de mensen: ze zijn erg ongerust en geloven nog steeds niet dat we de huizen zullen afwerken. Maar we zullen het klaarspelen. En op tijd!"

"We zullen het klaarspelen. En op tijd!"

Het grootste percentage van India's één miljard tellende bevolking leeft nog steeds op het platteland. Het leven is daar goed, maar de werkdagen zijn zwaar en lang en er kan maar weinig geld verdiend worden. Velen wagen hun kans in de grote steden. Met weinig geld en zonder werk hebben ze geen andere optie dan in een sloppenwijk te gaan wonen. Sommigen onder hen hebben geluk en vinden snel vast werk waardoor ze kunnen verhuizen. Velen echter vinden geen werk en blijven sloppenwijkbewoners voor de rest van hun leven.

In een sloppenwijk wonen is niet goedkoop. Van buitenaf gezien lijkt het ongeorganiseerd, maar van binnenuit zijn er strikte "voorschriften" waaraan men zich dient te houden. Men zou kunnen stellen dat de sloppenbuurten de ergste aspecten van armoede, uitbuiting en corruptie samenbrengen. Het is niet ongewoon om € 6,- tot € 7.50 te betalen voor de huur van een barak. En als je je eigen barak wilt bouwen moet je de lokale sloppenwijkleider of politicus geld geven voor een "toelating". Dat kost tussen de € 75,- en € 200,-. Dat is een fortuin voor een gezin dat max. € 17,- per maand verdient.

Elektriciteit is de volgende stap. Hoewel die meestal illegaal wordt afgetapt van een nabijgelegen elektrische paal is ze niet gratis. Hiervoor moet je de sloppenwijkleider of een oplichter enkele honderden euro's per maand betalen. Uiteraard krijgt de elektriciteitsmaatschappij daar niets van te zien.

Het leven in een sloppenwijk is duur.

De meeste sloppenwijkbewoners kunnen maar af en toe werk vinden op bouwerven. Misschien kunnen ze 10 tot 12 dagen werk vinden per maand en verdienen ze zo € 2.50 tot € 3.50 per dag. De vrouwen werken in nabijgelegen 'betere buurten' en verrichten er huishoudelijk werk zoals wassen of schoonmaken. Veel van die jobs worden gecontroleerd door dezelfde oplichters die de sloppenwijken controleren. Als de sloppenwijkbewoners financiële moeilijkheden krijgen zijn er financiers om hen te helpen; ze passen hoge interestvoeten toe en aarzelen niet om geweld te gebruiken om hun schulden te innen. In de sloppenwijken vindt men ook welig tierende prostitutie, kleine misdaad en illegale alcoholproducten (en -consumptie).

Sloppenwijken als Ajanta Nagar gelijken op stagnerende vijvers. Om dergelijke buurten en hun bewoners te transformeren moeten ze in verbinding staan met een rivier van hoop en mededogen. Met Amrita Koetiram probeert Amma dit te bewerkstelligen.

Als de bewoners van de uit rommel opgetrokken barakken, op een goede dag werkelijk in die flat met keuken en badkamer wonen, krijgt hun geloof in mensen een nieuwe kans. Dat begint bij het geloof in de mensen die hen deze verbetering beloofden.

En dan is ook hun eigen transformatie begonnen...

